

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Sžfk/1/2018
Identifikačné číslo spisu: 1017200440
Dátum vydania rozhodnutia: 28.05.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Katarína Benczová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:1017200440.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: IMUNA PHARM, a.s., so sídlom Jarková 269/17, 082 22 Šarišské Michaľany, IČO: 36 473 685, právne zastúpený: Sýkora - advokátska kancelária, s.r.o., Zoborská 13, 040 01 Košice, IČO: 47 256 206, proti žalovanému: 1. Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky, Stromová 1, 813 30 Bratislava, 2. Výskumná agentúra, Sliačska 1, 831 02 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti: listu vo veci: Aktualizácie Správ o zistenej nezrovnalosti a Žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov projektu 26220220157, č. spisu P 2497/2017-073, č. záznamu: A 799/2017-062 z 31.01.2017; Správy o zistenej nezrovnalosti č. N21700170/S01 zo dňa 30.01.2017; Správy o zistenej nezrovnalosti č. N21700171/S01 zo dňa 30.01.2017; Správy o zistenej nezrovnalosti č. N21700172/S01 zo dňa 30.01.2017; Žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov č. 26220220157/Z01 z 31.01.2017; Žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov č. 26220220157/Z02 z 31.01.2017; Žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov č. 26220220157/Z03 z 31.01.2017, v konaní o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/60/2017-237, 1S/193/2017, 1S/194/2017 zo dňa 07. septembra 2017, takto

rozhodol:

- I. Najvyšší súd Slovenskej republiky návrh na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti zamietla.
- II. Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/60/2017-237, 1S/193/2017, 1S/194/2017 zo dňa 07. septembra 2017 zamietla.
- III. Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania nepriznáva.

Odôvodnenie

I.
Konanie pred prvostupňovým správny súdom

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“ alebo „správny súd“) napadnutým uznesením odmietol žalobu podľa § 98 ods. 1 písm. g) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) o preskúmanie zákonnosti: Aktualizácie Správ o zistenej nezrovnalosti a Žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov projektu 26220220157, č. spisu P 2497/2017-073, č. záznamu: A 799/2017-

062 z 31.01.2017; Správy o zistenej nezrovnalosti č. N21700170/S01 zo dňa 30.01.2017; Správy o zistenej nezrovnalosti č. N21700171/S01 zo dňa 30.01.2017; Správy o zistenej nezrovnalosti č. N21700172/S01 zo dňa 30.01.2017; Žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov č. 26220220157/Z01 z 31.01.2017; Žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov č. 26220220157/Z02 z 31.01.2017; Žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov č. 26220220157/Z03 z 31.01.2017 (ďalej aj „správy“ a „žiadosti“).

2. Správny súd v odôvodnení uznesenia konštatoval, že v prejednávanej veci sa jedná o konanie podľa druhej časti zákona o pomoci a podpore, keďže predmetom preskúmvanej veci je eventuálne vrátenie poskytnutých finančných prostriedkov na realizáciu aktivít Projektu.

3. Ďalej dal do pozornosti i citované ustanovenie § 14 ods. 18 zákona o pomoci a podpore, z ktorého jednoznačne vyplývalo, že rozhodnutia vydané v konaní podľa druhej časti tohto zákona nie sú preskúmateľné súdom. Predmetné ustanovenie ešte podporne odkazuje na ustanovenie § 7 písm. h) SSP.

4. V súlade s právnym názorom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vysloveným v rozsudkoch napr. sp. zn. 5Sžf/26/2012 zo dňa 29. novembra 2012, sp. zn. 4Sžf/56/2015 zo dňa 08. júna 2016, sp. zn. 1Sžf/87/2015 zo 14. februára 2017, sp. zn. 1Sžf/95/2015 zo 14. februára 2017 a 6Sžk/6/2017 zo dňa 12. júla 2017 správny súd dospel k názoru, že Správa o zistenej nezrovnalosti a ani Žiadosť o vrátenie finančných prostriedkov ako taká nepodlieha súdnemu prieskumu v správnom súdnictve, pretože sama o sebe nepredstavuje zásah do práv a právom chránených záujmov kontrolovaného subjektu. Správu o zistenej nezrovnalosti, ako aj Žiadosť o vrátenie finančných prostriedkov je podľa krajského súdu nutné považovať za formulár, ktorý je výsledkom procesu odhaľovania a zisťovania nezrovnalostí v zmysle ust. § 26 zákona č. 528/2008 Z. z., ktorému v danom prípade predchádzalo uskutočnenie kontroly verejného obstarávania, výsledkom ktorej bol Protokol o výsledku kontroly dodržiavania zákona o verejnom obstarávaní. Ide o opatrenie orgánu verejnej správy, ktoré samé o sebe nemá za následok založenie, zmenu, zrušenie alebo deklaráciu práv, právom chránených záujmov alebo povinností žalobcu a ani sa ho priamo nedotýka. Toto štádium riešenia finančných nezrovnalostí slúži na prípadné mimosúdne vyrovnanie a vytvára žalobcovi ako prijímateľovi príspevku priestor na vyjednávanie, prípadne na dohodu o splátkach. Správa a aj Žiadosť je vo svojej podstate len opatrením predbežnej povahy, ktoré nemôže mať za následok ujmu na subjektívnych právach žalobcu, pretože právne postavenie žalobcu sa v jej dôsledku nemení. Slúži ako podklad a zároveň podmienka pre ďalší postup riadiaceho orgánu. Správa a ani Žiadosť teda nie sú konečným autoritatívnym rozhodnutím správneho orgánu o právach a povinnostiach žalobcu v súvislosti so zisteným porušením pravidiel a postupov verejného obstarávania a vysporiadaním finančných vzťahov. Súдне preskúmanie Správy o zistenej nezrovnalosti a Žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov, vrátane samotného listu, ktorý je len sprievodným listom k zaslaným Správam a Žiadostiam, na základe podanej správnej žaloby je preto neprípustné.

5. Podľa Krajského súdu v Bratislave, je nesporné, že v Správe, v Žiadosti a aj v samotnom liste absentuje právne vynútiteľný výrok o povinnosti vrátiť finančné prostriedky. Skutočnosť, že došlo k finančnému vyčísleniu nezrovnalosti a jeho popisu samo o sebe ešte nezakladá povinnosť na strane žalobcu vrátiť finančné prostriedky. Správou, Žiadosťou a ani listom nebol žalobca zaviazaný k vráteniu finančných prostriedkov, ide len o písomnosť s informatívnym charakterom. Z obsahu spisu je okrem iného nesporné, že ku dňu podania žaloby nedošlo k vydaniu právoplatného rozhodnutia, resp. správneho rozhodnutia o vrátení finančných prostriedkov.

6. Správny súd nezaoberal námietkami žalobcu o nezákonnosti kontrolných zistení uvedených v Správe, pretože tieto je možné preskúmať až v prípadných neskorších štádiách procesu vyvodzovania dôsledkov zo zistených porušení zákona v postupe verejného obstarávateľa, ak boli, resp. budú na základe Správy vydané rozhodnutia s priamym dopadom na právne postavenie žalobcu. Vzhľadom na odmietnutie žaloby ako neprípustnej a s ohľadom na procesnú ekonomiu správny súd nepovažoval za potrebné rozhodnúť o žalobcovom návrhu na priznanie odkladného účinku podanej správnej žaloby.

7. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 170 písm. a) SSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Nakoľko žaloba bola odmietnutá.

II.

Kasačná sťažnosť, vyjadrenia

8. Proti tomuto uzneseniu podal žalobca v postavení sťažovateľa (ďalej aj „sťažovateľ“) v zákonom ustanovenej lehote kasačnú sťažnosť z dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. f), g), h) a j) SSP, v ktorej navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil napadnuté uznesenie krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Žalobca zároveň kasačnému súdu navrhol priznať kasačnej sťažnosti odkladný účinok.

9. Podľa názoru sťažovateľa rozhodnutie krajského súdu je v rozpore s ustálenou praxou kasačného súdu a je založené na nesprávnom právnom posúdení veci. Žiadosť o vrátenie finančných prostriedkov, správa o zistenej nezrovnalosti a ďalšie iné materiály z vykonanej opätovnej administratívnej kontroly, na základe ktorých bola sťažovateľovi uložená korekcia podľa § 27a ods. 1, resp. § 27 ods. 4 zákona č. 528/2008 Z. z. spočívajúca v povinnosti vrátiť finančnú hodnotu časti poskytnutého finančného príspevku v sume 31.048,94,- Eur ako 25% korekcia z hodnoty výdavkov verejného obstarávania, sú preto nepochybne individuálnymi správnymi aktmi - rozhodnutiami, resp. opatreniami, ktoré sa bezprostredne dotýkajú a zasahujú do práv a právom chránených záujmov sťažovateľa, na ich základe môže byť sťažovateľ ukrátený na svojich právach a právom chránených záujmoch.

10. Uvedené správne akty ukladajú sťažovateľovi povinnosť vrátiť časť nenávratného finančného príspevku (ďalej ako „NFP“) v rozpore s právoplatným rozhodnutím o schválení NFP a zmluvou o poskytnutí NFP, čím neoprávnene zasahujú do nadobudnutých práv sťažovateľa a jeho ústavne zaručeného práva legitímneho očakávania uspokojenia daného nároku, najmä pokiaľ ide o jeho právo na poskytnutie NFP, na ktoré sťažovateľovi vznikol nárok v súlade s § 12 ods. 1 zákona č. 528/2008 Z. z. Na základe rozhodnutia o schválení NFP a v súlade so zmluvou o NFP bolo žalobcovi priznané právo na nenávratný finančný príspevok vo výške 1.980.884,28 Eura. Neoprávneným uložením korekcie (opravy) vo výške 25 % z hodnoty výdavkov predmetného verejného obstarávania v sume 31.048,94 Eura bola sťažovateľovi časť priznaného nenávratného finančného príspevku jednostranne zrušená (odňatá). Tieto správne akty sa bezprostredne dotýkajú a zasahujú do práv a právom chránených záujmov sťažovateľa, vo vzťahu k sťažovateľovi majú autoritatívnu povahu, navyše osobitné predpisy, najmä zák. č. 528/2008 Z. z. v § 27a s nimi spájajú právne účinky. Právo sťažovateľa je týmito správnymi aktmi priamo dotknuté tiež tým, že v prípade, ak sťažovateľ ako prijímateľ na ich základe nevráti poskytnutý príspevok alebo jeho časť, riadiaci orgán v zmysle § 27a ods. 3, resp. § 27 ods. 5 zák. č. 528/2008 Z. z. obligatórne rozhodne o vrátení až jeden a pol násobku (150 %) sumy uvedenej v týchto správnych aktoch. Takéto právoplatné rozhodnutie by bolo exekučným titulom, na základe ktorého by bolo možné začať exekučné konanie voči sťažovateľovi.

11. Sťažovateľ tvrdil, že žalobou napadnuté správne akty podliehajú prieskumu v rámci správneho súdnictva, pretože sa priamo dotýkajú práv a právom chránených záujmov sťažovateľa, ide o správne akty vydané orgánom verejnej správy, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú práva a povinnosti sťažovateľa, resp. ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy a povinnosti sťažovateľa priamo dotknuté. Zároveň poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Sžf/26/2014, v zmysle ktorého správa a žiadosť sú preskúmateľné v správnom súdnictve.

12. Sťažovateľ v zmysle § 447 ods. 1 SSP požiadal kasačný súd o priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti, keďže právnymi následkami uznesenia hrozí závažná ujma a priznanie odkladného účinku nie je v rozpore s verejným záujmom. Aj keď bol toho názoru, že on ani jeho zmluvný partner vo verejnom obstarávaní neporušil žiadne právne predpisy, ani inú povinnosť, ktorá by odôvodňovala vrátenie NFP alebo jeho časti, na základe napadnutých správnych aktov a ich okamžitým výkonom hrozí sťažovateľovi vznik závažnej ujmy a značnej finančnej škody. Táto suma predstavuje neúnosné zaťaženie rozpočtu sťažovateľa, ktorá je spôsobilá zabrzdiť plánovaný rozvoj činností sťažovateľa, ako aj

bežný chod. Vzhľadom na pomery sťažovateľa tento nie je schopný uvedené finančné prostriedky zabezpečiť bez toho, aby nedošlo k vážnemu ohrozeniu plnenia jeho základných činností.

13. V prípade nezaplatenia uloženej korekcie v dôsledku napadnutých správnych aktov bezprostredne hrozí, že voči sťažovateľovi budú uplatňované a vykonávané ďalšie postihy v zmysle osobitných právnych predpisov, najmä podľa § 27a zákona č. 528/2008 Z. z., v dôsledku čoho hrozí, že žalobcovi bude v zmysle zák. č. 528/2008 Z. z. uložená povinnosť vrátiť jeden a pol násobok sumy uloženého postihu a zároveň hrozí, že konanie žalobcu (nezaplatenie) môže byť považované za porušenie finančnej disciplíny a bude mu uložený odvod a penále podľa § 31 zák. č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

14. Žalovaný v prvom rade sa ku kasačnej sťažnosti vyjadril v písomnom vyjadrení zo dňa 28.11.2017, v ktorom navrhol, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť zamietol, nakoľko napadnuté uznesenie krajského súdu považuje za vecne správne.

15. Podľa jeho názoru podanie žaloby o preskúmanie zákonnosti v čase vypracovania a odoslania správy a žiadosti je predčasné, pretože ku dňu podania žaloby neexistuje právoplatné správne rozhodnutie o vrátení finančných prostriedkov podľa § 27a ods. 3, prípadne ods. 5 zákona č. 528/2008 Z. z. Až na základe právoplatného rozhodnutia vydaného v správnom konaní podľa § 27a citovaného predpisu bude žalobca povinný vrátiť finančné prostriedky v lehote uloženej v tomto rozhodnutí a iba takéto rozhodnutie bude spôsobilé zasiahnuť do subjektívnych práv žalobcu a bude preskúmateľné v rámci správneho súdnictva.

16. Správou a žiadosťou nebol žalobca zaviazaný s konečnou platnosťou k vráteniu prostriedkov, pričom správa má len charakter informatívny (je výsledkom monitorovania z ITMS) a žiadosť vydaná zo strany riadiaceho orgánu resp. SORO má len „dobrovoľný charakter“, pretože postup po neuhradení prostriedkov je exaktne vymedzený v 27a zákona č. 528/2008 Z. z. K záverečnému postupu - vydaniu konečného rozhodnutia zo strany poskytovateľa však zatiaľ nedošlo. V kontexte vyššie uvedeného nemožno hovoriť o individuálnom správnom akte, podliehajúcim správnomu prieskumu s právne záväzným autoritatívnym výrokom o povinnosti plniť, ktoré je vykonateľné.

17. Žalovaný 1. nesúhlasil s priznaním odkladného účinku kasačnej sťažnosti, nakoľko napadnutá správa a žiadosť nie sú vykonateľné, a preto nie sú v tomto štádiu spôsobilé privodiť sťažovateľovi žiadnu ujmu.

18. Žalovaný v druhom rade žiadal, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť zamietol. V písomnom vyjadrení zo dňa 28.11.2017 rovnako uviedol, že správa a žiadosť nie sú konečnými rozhodnutiami o povinnosti vrátiť poskytnutý príspevok alebo jeho časť, ale týmto rozhodnutím je až rozhodnutie podľa § 27a ods. 5 a ods. 6 zákona č. 528/2008 Z. z., proti ktorému bude možné uplatniť riadny opravný prostriedok, alebo v prípade potreby preskúmať jeho zákonnosť. Ak sťažovateľ neuhradí sumu uvedenú v žiadostiach, nezakladá to ich vynútiteľnosť. V rámci priebehu správneho konania môže taktiež dôjsť k tomu, že sa nepotvrdia zistenia uvedené v správach a žiadostiach, resp., bude vyvodený iný dôsledok. Samotné začatie správneho konania automaticky neznamená, že sťažovateľovi bude uznaná vyššia korekcia. V prvom rade musí v správnom konaní správny orgán podľa § 27a ods. 7 cit. zákona zistiť porušenie pravidiel a postupov verejného obstarávania. Až v prípade, že také porušenie zistí rozhodne o vrátení sumy uvedenej vo výzve alebo o vrátení jeden a pol násobku sumy uvedenej vo výzve, najviac však do výšky sto percent poskytnutého príspevku.

19. Žalovaný 2. podotkol, že správa a žiadosť nepredstavujú zásah do práv a právom chránených záujmov sťažovateľa. Ide o výzvu na dobrovoľné vrátenie časti príspevku, ktorá nemá za následok založenie, zmenu alebo deklaráciu práv, právom chránených záujmov alebo povinností sťažovateľa. Jedná sa o dokument, ktorý má informačný charakter, nie je právne vynútiteľný a je v nej nezrovnalosť iba „zdokumentovaná“

20. Na podporu svojich tvrdení poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Sžf/87/2015 zo dňa 14.02.2017, 3Sžfk/12/2016 zo dňa 21.06.2017.

21. Nesúhlasil s priznaním odkladného účinku kasačnej sťažnosti pretože sťažovateľ nepreukázal, že by mu korekciou vo výške 25 % hrozila závažná ujma a správy a žiadosti nezakladajú možnosť exekučného (civilného alebo správneho) konania, nakoľko nie sú materiálne vykonateľné. Navrhoval kasačnú sťažnosť zamietnuť.

III.

Konanie na kasačnom súde

22. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (ďalej aj „kasačný súd“) (§ 438 ods. 2 SSP) po zistení, že kasačnú sťažnosť podal včas účastník konania zastúpený v súlade s ust. § 449 ods. 1 SSP, bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 445 SSP preskúmal vec a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

23. Predmetom kasačnej sťažnosti bolo uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/60/2017-237, 1S/193/2017, 1S/194/2017 zo dňa 07.09.2017, ktorým odmietol žalobu podľa § 98 ods. 1 písm. g) SSP o preskúmanie zákonnosti: Aktualizácie Správ o zistenej nezrovnalosti a Žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov projektu 26220220157, č. spisu P 2497/2017-073, č. záznamu: A 799/2017-062 z 31.01.2017; Správy o zistenej nezrovnalosti č. N21700170/S01 zo dňa 30.01.2017; Správy o zistenej nezrovnalosti č. N21700171/S01 zo dňa 30.01.2017; Správy o zistenej nezrovnalosti č. N21700172/S01 zo dňa 30.01.2017; Žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov č. 26220220157/Z01 z 31.01.2017; Žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov č. 26220220157/Z02 z 31.01.2017; Žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov č. 26220220157/Z03 z 31.01.2017.

24. Podľa ustanovenia § 464 ods. 1 Správneho súdneho poriadku ak kasačný súd rozhoduje o kasačnej sťažnosti v obdobnej veci, ktorá už bola predmetom konania pred kasačným súdom, môže v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázať už len na obdobné rozhodnutie, ktorého prevzatú časť v odôvodnení uvedie.

25. Kasačný súd po podrobnom preštudovaní predloženého súdneho spisu a pripojených administratívnych spisov zistil, že rozhodovanie o kasačnej sťažnosti je vecou obdobnou, ktorá bola predmetom konania pred kasačným súdom vo veci sp. zn. 6 Sžfk 22/2018, preto kasačný súd vo svojom odôvodnení rozhodnutia len poukazuje na svoje obdobné rozhodnutie - uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 13. februára 2019 sp. zn. 6 Sžfk 22/2018, s ktorým sa plne stotožňuje a konštatuje, že argumentácia žalobcu v podanej kasačnej sťažnosti nie je spôsobilá vyvrátiť dôvody, na základe ktorých správny súd odmietol jeho správnu žalobu ako neprípustnú a ďalej uvádza prevzatú časť obdobného rozhodnutia.

„32. V rámci kasačného konania kasačný súd skúmal aj povahu napadnutej správy a žiadosti, a teda či podliehajú prieskumu správnym súdom. Túto právnu otázku presvedčivo vyriešil krajský súd, pričom najvyšší súd sa s dôvodmi a závermi jeho uznesenia plne stotožňuje.

33. Preskúmaniu správnym súdom podliehajú zásadne všetky rozhodnutia orgánov štátnej správy, ktorými sa rozhodlo o právach a povinnostiach fyzických alebo právnických osôb. Predmetom preskúmania musí byť právoplatné rozhodnutie ako výsledok určitého postupu správneho orgánu.

34. Ďalšou podmienkou je, že fyzická osoba alebo právnická osoba musí tvrdiť (procesne), že bola ukrátená na svojich právach. Súdna prax trvá na tom, že k ukráteniu musí dôjsť na subjektívnych právach žalobcu. Pojem „svojich právach“ treba vysvetľovať reštriktívne. Musí ísť o práva a nie o záujmy alebo oprávnené záujmy. Toto subjektívne právo sa opiera alebo vychádza zo všeobecne záväzného právneho predpisu.

35. Vylúčenie postupu správnych orgánov, ktorým neboli priamo dotknuté práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby zo súdneho prieskumu súvisí s tým, že

bez priamej spojitosti by došlo k neprimeranému rozšíreniu možnosti napádať postupy správnych orgánov v správnom súdnictve.

36. Správne súdnictvo je založené na princípe generálnej klauzuly, s výnimkou tých, ktoré zákon výslovne z prieskumu vylučuje. Rozsah právomocí pri preskúmaní správnych rozhodnutí je teda obmedzený negatívnou enumeráciou rozhodnutí, ktoré správne súdy nepreskúmajú. Rozhodnutia, ktoré správne súdy nepreskúmajú, sú vymedzené v ustanovení § 7 SSP. Predmetné ustanovenie v písmene a) až h) obsahuje taxatívny výpočet konkrétnych druhov rozhodnutí, ktoré sú vylúčené zo súdneho prieskumu.

37. V predmetnej veci sa jedná o konanie podľa druhej časti zákona č. 528/2008 Z. z., keďže predmetom preskúmvanej veci je eventuálne vrátenie poskytnutých finančných prostriedkov vo výške 18 960,99 eura s poukazom na porušenie podmienok Zmluvy o poskytnutí NFP, ktoré mali byť zistené opätovnou administratívnou kontrolou sťažovateľa.

38. Z citovaného ustanovenia § 14 ods. 18 zákona č. 528/2008 Z. z. jednoznačne vyplýva, že rozhodnutia vydané v konaní podľa druhej časti tohto zákona nie sú preskúmateľné súdom. Predmetné ustanovenie ešte podporne odkazuje na ustanovenie § 7 písm. h) SSP.

39. Kasačný súd konštatuje, že správa o zistenej nezrovnalosti ako taká nepodlieha súdnemu prieskumu v správnom súdnictve, pretože sama o sebe nepredstavuje zásah do práva a právom chránených záujmov kontrolovaného subjektu. Ku dňu podania žaloby neexistovalo právoplatné správne rozhodnutie o vrátení finančných prostriedkov podľa § 27a ods. 5 zákona č. 528/2008 Z. z. Povinnosť žalobcu vrátiť finančné prostriedky vznikne až na základe takého právoplatného rozhodnutia, ktoré už bude spôsobilé zasiahnuť do subjektívnych práv sťažovateľa a až vtedy bude preskúmateľné v rámci správneho súdnictva.

40. Vychádzajúc z predmetných citovaných ustanovení má kasačný súd za to, že predmetnú správu je možné považovať za podkladové rozhodnutie, ktoré má predbežnú povahu vzhľadom na postup upravený v § 27a zákona č. 528/2008 Z. z..

41. Ak na základe žiadosti žalobca nevráti poskytnuté finančné prostriedky, následne žalovaný začne správne konanie, výsledkom ktorého bude rozhodnutie o uložení povinnosti vrátiť finančné prostriedky, ktoré bude po vyčerpaní opravného prostriedku v zmysle zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) podliehať súdnemu prieskumu správnym súdom, a ktoré bude aj materiálne vykonateľné. Rovnako vo vzťahu k prípadnej povinnosti vrátiť jeden a pol násobok sumy uvedenej vo výzve, ktorú môže uložiť iba žalovaný vydaním rozhodnutia, kasačný súd uvádza, že až toto rozhodnutie môže byť následne preskúvané, či nezasiahlo do práv žalobcu. Na základe vyššie uvedeného dospel kasačný súd k záveru, že napadnuté nie je preskúmateľné správnym súdom.

42. Uvedený záver je podporený aj novšou judikatúrou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (napr. sp. zn. 1Sžf/87/2015 zo 14. februára 2017, sp. zn. 1Sžf/95/2015 zo 14. februára 2017, sp. zn. 4Sžf/56/2015 z 8. júna 2016).

43. Sťažovateľ sa v kasačnej sťažnosti domáhal priznania odkladného účinku kasačnej sťažnosti. Vzhľadom k tomu, že správa ani žiadosť nie sú spôsobilé spôsobiť mu závažnú ujmu, nakoľko nemôžu zasiahnuť do práv a právom chránených záujmov sťažovateľa, kasačný súd návrh na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti v zmysle ustanovenia § 447 ods. 2 SSP v spojení s ustanovením § 188 SSP zamietol.

44. Námietky sťažovateľa uvedené v kasačnej sťažnosti vyhodnotil Najvyšší súd Slovenskej republiky ako neopodstatnené, ktoré neboli spôsobilé spochybníť vecnú správnosť rozhodnutia, pretože krajský súd sa v rozhodnutí riadne so všetkými vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na kasačnom súde. Z uvedeného dôvodu kasačný súd kasačnú sťažnosť podľa § 461

SSP ako nedôvodnú zamietol."

26. Po preskúmaní podanej kasačnej sťažnosti kasačný súd konštatuje, že s právnymi námietkami žalobcu sa správny súd v rozhodnutí riadne vysporiadal a neopomenul žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na kasačnom súde, v dôsledku čoho správny súd správne právne posúdil predmetnú vec a neporušil práva žalobcu na spravodlivý proces. Námietky žalobcu vyhodnotil kasačný súd ako nespôsobilé spochybniť vecnú správnosť rozhodnutia správneho súdu. Z uvedeného dôvodu kasačný súd kasačnú sťažnosť žalobcu podľa ustanovenia § 461 Správneho súdneho poriadku ako nedôvodnú zamietol.

27. Žalobca sa v kasačnej sťažnosti domáhal priznania odkladného účinku kasačnej sťažnosti. Kasačný súd podanej kasačnej sťažnosti odkladný účinok nepriznal vzhľadom k tomu, že opatrenia žalovaného orgánu verejnej správy nie sú spôsobilé spôsobiť žalobcovi závažnú ujmu, nakoľko nemôžu zasiahnuť do jeho práv a právom chránených záujmov. Vo svetle uvedeného kasačný súd návrh na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti v zmysle ustanovenia § 447 ods. 2 Správneho súdneho poriadku v spojení s ustanovením § 188 Správneho súdneho poriadku zamietol.

28. O nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodol kasačný súd tak, že žalobcovi, ktorý nemal v konaní o kasačnej sťažnosti úspech, nárok na náhradu trov kasačného konania nepriznal (ustanovenie § 467 ods. 1 Správneho súdneho poriadku v spojení s ustanovením § 167 ods. 1 a contrario Správneho súdneho poriadku). Žalovanému orgánu verejnej správy kasačný súd nárok na náhradu trov kasačného konania nepriznal, keďže to nemožno spravodlivo požadovať a v súvislosti s kasačným konaním žalovanému orgánu verejnej správy ani trovy nevznikli (ustanovenie § 467 ods. 1 Správneho súdneho poriadku v spojení s ustanovením § 168 Správneho súdneho poriadku).

29. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.